

Leon Trotski: Revolutie in Rusland

Bron: Gepubliceerd in *Novy Mir* (Nieuwe Wereld) nr. 937 New York 16 maart 1917[0]

Vertaling: naar het Engels door Pete Dickenson, naar het Nederlands door Peter den Haan

Wat er op dit moment in Rusland aan het gebeuren is zal voor eeuwig geboekstaafd blijven als een der belangrijkste historische gebeurtenissen. Onze kinderen en kleinkinderen zullen over deze dagen napraten zijnde het begin van een nieuw tijdperk voor de mensheid. Het Russische proletariaat heeft de wapens opgenomen tegen een van de meest misdadige regimes, de meest verwerpelijke regering. De bevolking van Petrograd kwam in opstand tegen de meest schandalige en bloedigste van alle oorlogen. In de hoofdstad schaarden de soldaten zich onder het rode banier van opstand en vrijheid. De ministers van de tsaar werden gearresteerd. De ministers van de oude Rusland van het Romanov-absolutisme, de organisatoren van het Grootrussische despotisme werden in dezelfde gevangenschappen geworpen, waarvan de gesmede ijzeren deuren in het verleden alleen open gingen om de kampioenen van het volk in op te sluiten. Alleen al dit feit geeft een echte inschatting van de gebeurtenissen, zowel qua omvang als van haar macht. De machtige vloedgolf van de revolutie is op volle kracht, geen menselijke kracht kan haar stoppen.

Volgens de verslagen die ons per telegraaf bereiken is er een Voorlopige Regering aan de macht, samengesteld uit vertegenwoordigers van de meerderheid uit de Doema, onder voorzitterschap van Rodzianko[1] Deze voorlopige regering, een uitvoerend comité van de liberale bourgeoisie, wilde deze revolutie niet, heeft er niet om gevraagd, heeft haar niet veroorzaakt en leidt haar ook niet. Rodzianko en Miljoekov[2] zijn aan de macht gekomen op de toppen van de eerste revolutionaire golf. Maar boven alles zijn ze bang om erin te verdrinken. Nu zittend op de nog warme zetels van de in eenzaamheid opgesloten ministers, zijn de grote bazen van de liberale bourgeoisie nu al bereid om de revolutie ten einde te verklaren. En dat idee en die hoop wordt

gedeeld door de bourgeoisie wereldwijd. Maar ondertussen is de revolutie pas net begonnen! Haar drijvende kracht is niet datgene wat Rodzianko en Miljoekov deed verkiezen, noch zal de revolutie haar leiding vinden in het uitvoerende comité van de 'Doema van de Derde Juni'[3] (De telegrammen in de Amerikaanse media hebben het comité van de Doema en de Voorlopige Regering met elkaar verward).

De uitgemergelde handen van ondervoedde moeders van aan hongersnood leidende kinderen gingen verontwaardigd de lucht in voor de paleisramen en de vervloekingen van deze volkse vrouwen luidde de noodklok van de revolutie. Daar is het begonnen. De arbeiders van Petrograd hebben een waarschuwingssignaal afgegeven; honderdduizenden stroomden uit de fabrieken de straat op in een stad die al bekend is met barricades. Dat is de macht van de revolutie! Een algemene staking doorschudde het machtige organisme van de hoofdstad, verlamde de staatsmacht en verdreef de tsaar naar een van zijn pronkerige toevluchtsoorden. Dat is de revolutionaire weg! De troepen van het garnizoen van Petrograd, evenals de dichtbij gelegen detachementen van het Russische leger beantwoordden de oproep van de opstandige massa's en maakten zo de eerste veroveringen voor het volk mogelijk. Het beslissende woord tijdens de revolutionaire gebeurtenissen ligt bij het revolutionaire leger.

De berichten die we nu hebben zijn niet volledig. Er is gevochten. De ministers van de tsaar zijn niet zonder slag of stoot afgezet. Telegrammen uit Zweden hebben het over opgeblazen bruggen, schermutselingen in de straten en opstanden in de provinciale steden. De bourgeoisie, met haar Engelhardt-kolonels en Gronsky-censoren[4] namen de macht om, in hun eigen woorden, de "orde te herstellen". De eerste proclamatie van de Voorlopige Regering riep de bevolking op om de orde te handhaven en vreedzaam te blijven. Alsof de opruimwerkzaamheden al zijn volbracht, alsof de staalborstel van de revolutie alle reactionaire roest al heeft weggeschrapt dat in de afgelopen eeuwen is

opgebouwd rond de Romanov-dynastie met al haar schanddaden!

Rodzianko en Miljoekov denken dat ze alleen maar over orde hoeven te praten, het woord te noemen en dan komt er automatisch weer rust in het opgeruide Rusland. Laag na laag in het land zal in opstand komen – alle onderdrukten en noodlijdenden die zijn bestolen door het tsarisme en de heersende klasse – over de gehele oppervlakte van deze Alrussische gevangenis van naties. De gebeurtenissen in Petrograd zijn slechts het begin.

Als leider van de Russische massa's zal het proletariaat haar historische missie vervullen. Ze zal de monarchistische en aristocratische reactie uit haar schuilplaatsen verdrijven en haar hand uitsteken naar het proletariaat van Duitsland en heel Europa. Want niet alleen het tsarisme moet worden afgeschaft, ook de oorlog. Nu al is de tweede golf van de revolutie zich over de hoofden van de Rodzianko's en Miljoekovs aan het uitstorten, die zelf teveel gericht zijn op het herstellen van de orde en een overeenkomst af te sluiten met de monarchie. Uit de dieptes van de revolutie zelf zal een macht oprijzen – een revolutionaire schepping van mensen die naar de overwinning zal leiden. De belangrijkste gevechten en opofferingen staan nog voor de deur. Pas daarna zal er sprake zijn van een uiteindelijke volledige overwinning.

De laatste telegrammen uit Londen zeggen dat tsaar Nicolaas wil aftreden ten faveure van zijn zoon. Via dit arrangement hopen de reactionairen en liberalen de monarchie en de dynastie te redden. Te laat. Te laat! De misdaden zijn te groot, het lijden te enorm – en de woede van het volk is te grootschalig! Het is te laat voor de dienaren van de monarchie, te laat voor de liberale onderdrukkers! De revolutionaire vloedgolf is losgebarsten, geen mensenhand kan haar nog stoppen.

---

[0] Tijdens zijn verbanning zat Trotski ten tijde van de Februarirevolutie in 1917 in New York en werd later ook nog geïnterneerd in een Engels gevangenkamp in Nova Scotia voordat hij kon terugkeren naar Rusland (zie ook Mijn Leven – Leo Trotski). Novy Mir was een der 3 belangrijke kranten van Russische emigrés in de VS, werd uitgegeven in New York en had rond 8000 abonnees.

[1] Mikhail Rodzianko: Een der leiders van de monarchistische oktobristen in de tsaristische Doema (raadgevend parlement).

[2] Pavel Miljoekov: Oprichter van de Constitutionele Democratische Partij, ook wel bekend onder de naam Kadettenpartij. Een conservatief liberale partij van constitutionele monarchisten die de Russische inmenging in de Eerste Wereldoorlog propageerden en probeerde te handhaven.

[3] Doema van de Derde Juni verwijst naar het regime dat in juni 1907 werd ingevoerd, als vervanging van de zeer kortstondige Tweede Doema, waarin een aantal vertegenwoordigers van Links hadden gezeten als gevolg van de revolutie van 1905.

[4] Kolonel Engelhardt; deze telg van een oude aristocratische familie werd als gouverneur van Petrograd aangesteld door de Voorlopige Regering na de Februarirevolutie, hoewel hij uiteindelijk deze functie nooit heeft vervuld. P.P. Gronsky werd in dezelfde periode benoemd tot minister van Post en Telegrafie.